

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَكَايْنٍ مِّنْ نَّبِيِّ قَاتَلَ مَعَهُ رَبِّيُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا ۖ وَاللَّهُ يُحِبُّ
الصَّابِرِينَ

“Nice peygamberler vardı ki, beraberinde birçok Allah erleri bulunduğu halde savaştılar da, bunlar, Allah yolunda başlarına gelenlerden dolayı gevşeklik ve zaaf göstermediler, boyun eğmediler. Allah sabredenleri sever.” [Al-i İmran 146] Ayeti Üzerinde Düşünmek

Bu ayet, peygamberlerin yolunun uzlaşma ve sessizlik yolu olmadığını, aksine mücadele ve kararlılık yolu, tiranlarla yüzleşme ve hakkı, müzakere masalarının altında gömmek değil onu yayma yolu olduğunu, Peygamberlerin yalnız olmadıklarını, aksine onlarla birlikte Rabbanî kişilerin, yani takva, bilinç ve akide sahibi kişilerin savaştığını, onların kendi çıkarları için değil, akideleri için savaştıklarını ve korkuyla değil, güvenle sebat ettiklerini ortaya koymaktadır.

Peygamberlerle birlikte savaşan Rabbaniler, dünyevi hırslarla savaşmadılar, aksine akideleri onları sabit kıldı ve gevşeklik ve zaaf göstermediler, boyun eğmediler; böylece Allah da onları sevdi. Onlar kan karşısında gevşeklik göstermediler, krizler şiddetlendiğinde zaaf göstermediler, düşman onları uzlaşmaya çağırdığında boyun eğmediler, aksine sabrettiler, sebat ettiler ve kaderlerini sömürgeci ya da bir yöneticinin iradesine değil, Allah'ın yardımına bağladılar.

Bugün ise İslam'a yönelik küresel saldırının, Gazze'ye yönelik saldırganlığın ve ümmete yönelik komploların gölgesinde aynı senaryolar tekrarlanıyor; tıpkı teslim olan rejimler, uyuşturulmuş halklar ve Allah'ın düşmanlarıyla barışın propagandasını yapan medya gibi!

Ancak Allah'ın vaadi hala geçerlidir ama onun şartı da hala aynıdır ki o şart da; Rabbaniler, yani bilinçli ve akide sahibi olmamız, sabırlı ve kararlı olmamız (yani siyasiler olmamız), hikmet ve liderliğin arasını birleştirmemiz, batılla uzlaşmamamız, aksine onu ortadan kaldırmak için mücadele etmemizdir.

Evet, bu azim ayet, müminlere, şiddetli imtihanlara ve büyük mücadelelere rağmen Allah yolunda gevşeklik ve zaaf göstermeyen, boyun eğmeyen sadıkların sebatının ve Rabbanilerin sabrının yolunu açık ve net bir şekilde çizmektedir; çünkü insanın düşüşü gevşeklikle başlar, sonra zayıflar, sonra da boyun eğer. Bu yüzden insan hayatında, şeytanın kendisini zayıf düşürmesine, sonra taşımış olduğu şeyleri terk etmeye, sonra da Allah korusun dalalet ehliyle birlikte olmaya yönlendirmesine fırsat vermemelidir.

Bu ayet, nefislerde imanın izzetini canlandırmakta ve bize, iktidarın ancak sabır ve sebatla elde edilebileceğini, peygamberlerin yolunun uzlaşma ve tavizler yolu değil, aksine çatışma ve cihat yolu olduğunu, bu yolun ise büyük fedakarlıklar gerektirdiğini ancak bunun Allah'ı razı etmek ve yeryüzünde O'nun kelimesini yüceltmek için olması gerektiğini öğretmektedir.

O halde müminler hakkıyla Rabbani olsunlar, davetin yükünü taşısunlar, ilk Rabbanilerin peygamberlerle birlikte cihat ettikleri gibi samimi davetçilerle birlikte cihat etsinler, dünya menfaatlerini umursamasınlar, iktidar koltukları ve nüfuzun süsleri onları cezbetmesin, aksine hak üzere sebat etsinler, onun yolunda eziyetlere sabretsinler, tiranlara karşı koysunlar, korku duvarlarını kırsınlar, hak sözü haykırsınlar ve gevşeklik ve zaaf göstermeden ve boyun eğmeden sabrederek ve karşılığını sadece Allah'tan bekleyerek Raşidi Hilafet projesi üzerinde sebat etsinler. Şunu çok iyi bilsinler ki; Allah sabredenleri sever, nusret sabırla ve kurtuluş da sıkıntıyla birlikte gelir ve güzel akıbet takva sahiplerininindir. Bizler, teslim olmaya çağırانların çoğaldığı ve demokrasi ve normalleşme bayrakları altında halkların azimlerinin gerilediğı bir dönemde yaşıyoruz. İşte bu ayet semadan nida ediyor ve bizlere, zaferin yolunun Allah'ın düşmanlarına boyun eğerek değil, aksine sabırla ve Allah'ın yardımına güvenerek Allah'ın düşmanlarına karşı koymakla olduğunu hatırlatıyor. Bugünkü çatışma ise, Allah'ın vaadine güvenenler ile Allah hakkında zan besleyenler arasındaki bir çatışmadır. Bu yüzden gerçekten Rabbani olan kimse, asla pazarlık yapmayacak, uzlaşmayacak, umutsuzluğa kapılmayacak, teslim olmayacak, aksine o Rabbani kimselerin dediğı gibi şöyle diyecektir: حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ **Allah bize yeter. O ne güzel vekildir!** [Al-i İmran 173]

O halde bizim projemiz, müzakere masaları ya da teslimiyet meclisleri değil, yeryüzünde Allah'ın dinini ikame etmek için Hilafetin yolu olsun. Ümmet de Rabbani olsun, daha önceki peygamberlerin ve Rabbani kişilerin projeleri gibi bilinç ve sebat üzere ilerlesin ki böylece Allah'ın kelimesini yüceltmek, hayati davamız haline gelsin.

Ey İslam davetini taşıyanlar; Rabbanilerin sebat ettiğı gibi siz de sebat edin, gevşeklik göstermeyin ve boyun eğmeyin; şüphesiz Allah size nusreti vaat etmiştir ve şüphesiz Allah'ın vaadi haktır; bakın işte ümmetin kurtuluş saati yaklaşmakta olup yeryüzünde iktidar Allah'ın sadık kullarının olacaktır.

Allah'ım bizleri Rabbanilerden kıl, kalplerimizi sebatla doldur ve bizi, yeryüzünde dinini ikame eden askerlerinden eyle.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Müeyyid El-Râcihi